

Barcode - 9999990875961

Title - Ramdev Pirna Vivah

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 36

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

9999990875961

રામેદ્વાપીરના લેખાં

આજી ૬૨૦૭ની આપણો, સરાળશુદ્ધ રોક્કું જાહેરાન.
કાચાં કાચાં મીઠું કાચાં

શ્રી કૃતી પુસ્તકાલય ૨૧૨ ૨૧૫-૩૨૮

प्राची शंकर

प्राची शंकर द्वारा

रु १८९९ ट्रॉफी ओली

प्राची शंकर द्वारा

प्राची शंकर

રામેશ્વર પીરની લાદિ

અદ્વિતીય માટે સાધુઓ,
નુકાનાશાલ શરૂઆત આપ્યાન,
કાચાખા કાચાખાનું આપા

10. 40

ଶ୍ରୀ କମଳାଚାର୍ଯ୍ୟ ପାତ୍ରଙ୍ଗମନ କରିବାର
ପାତ୍ରଙ୍ଗମନ କରିବାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର

આખનાર : ડૉ. વિજય ડાલ્ટાનીએ નાથક, શ્રી અનાહિત અણ
મિ-ટોંગ પ્રેસ, અરાનપુરી લાગડા લાલુચાળી ચેલ, અદ્વાત

માર્ગદર્શિકા | ૧૫

- 9232

472200

6-340 0-2-0

રામદેવ પીરના વિવાહ

ભાડી હરણની જાવળો તથા ભજનો

લીરામારાએ નિવાયે આંથાણ,
અને વડી મુરતે તેડાઈ અજમલરા.
અર ઉપકારિ પરજન પાણણુ ડેણ,
ક્ષારકા નગાથી ધણી અર્ધાણાણ;
શોઢયા પોઠળુ માંદીરે ખાવા.

લીરાં ૧

અજમલ ધરે દુધ વધાણાણ,
તો પીંગલગાં પરજાયર ખાવા.
ચાતે સુતીમે દ્વારું હાંદ્યુણાણ,
અને લાંદ્યું સમરથ વાસરે ખાવા.

લીરાં ૨

લીરાણનો વીરાણ રચીએણ,
ઉઠિ અને આણું આથાણ;
તો હણી વાત સુણુણાણ રે ખાવા.

લીરાં ૩

સાખુરે વારે સસરે વરેણ,
વારે લોલ લોકાઈરે ખાવા.

કલે સખરે તમે આંલાગ વહુ વર રાણીયા,
દુભ ઓવે શુકન મા કાયોરે ખાવા.

લીરાં ૪

हांहो रघुसि पिता अजेसिंहल,
जेनी परसु भीर हुरे भावा।

कुणमां कन्मया रामहे करवी धरल,
तो शीह रामहे सरभा आहरे भावा
पाटघुमां पढीआर वसेवाल,

ने ठाकुर ठीमर ठायरे भावा।

अर्या जाह्नवे ठंडा आवेल,
तो द्रुर ठार नही पथरे भावा।

डाणा जमधा तीतर बोहेल,
अने बोहे भोहे धीलाधरे भावा।

हुरया भागमां केअल बोहेल,
तोयरे शुक्ल थयां सपाईरे भावा।

पाटघुथी परवरी चालीयाल,
अने हीधां ते रथ ऐहरे भावा।

ओक खलमा चोक्षु खाताल,
तो हाये भारा वीरने वधाईरे भावा।

कुल मंजुसना काठयाल,
अने आरतीयु उताराईरे भावा।

चीड़ पायड राम बोलीयाल,
तो भारी मुगणा ऐन अहे आहरे भावा।

चोक्षुथी परवारी चालीयाल,
अने हीधां रथ ऐडाईरे भावा।

वीरां ५

वीरां ६

वीरां ७

वीरां ८

वीरां ९

એક પદકમાં પૌગણ પોતાણ,
તો લીયમા વીર વધાઈ બાવા

લીરાં ૧૦

માધવડા મેં જાણ્યો નોતોણ,
તો માત કઠેથી આધુરે બાવા.

તુદું સાંગે ગયુંજ વાણુણ,
તં સમરે નહી ઘર બાધુરે બાવા.

લીરાં ૧૧

શાયે આંદો ચારીયે ફરતાણ,
અને કેનીએ રાગ સંભરાધરે
ખીટ પાંદે પી ગમહે બોલીયાણ,
તો મારે બેઢંદે જન કરાધરે બાવા.

લીરાં ૧૨

સોઢા ઉલ અરજ હાનીયેણ,
ફીરનો શુનો અમારો કાંધરે બાવા.
ખીઠ પાંદે ફીર રામદે બોલ્યાણ,
તો મારે ઘર સુરાધરે બાવા.

લીરાં ૧૩

ખીગળથી પરવરી ચાલીયાણ,
અને હીધો તે રથ એ આધુરે બાવા,
અને હીધો મારી બેનતે વધાધરે બાવા.

લીરાં ૧૪

વીર તણ્ણા વોરતીયા આંધ્યાણ,
અને આંધ્યા તે સમરથ સાઉરે બાવા.
કંકુ કેસરન બીજાનેણ,
અને ચાખલીયા ચાડાધરે બાવા.

નીરાં ૧૫

લાઘુ આવદ લક્ષ્મી આવેણ,
અને આવે લોઠા લોઠાઈરે બાવા
ધીંડ પાંચેક ધીર રામહે બોલ્યાણ,
તો થારા સગુણા બેન કેમન અછ બાવા.

શીરં ૧૬

અનણન નોભત વાગેણ,
અને સાહેલીએ મંગળ ગાઈ કે બાવા.

ધીંડ પાંચેક ધીર રામહે બોલ્યાણ,
તો માહી સગુણા બેન બાદે આઠરે બાવા.

શીરં ૧૭

સવાનમા મે દીરદો લીધોણ,
અને માણેક મેલું થયરે બાવા.

એટો હીરો મને ખરો કરી હ્યોણ,
તો મારા રામહે સરળા જાઈરે બાવા.

શીરં ૧૮

અને તેના બાબ સ્થાપન જાયાણ,
એ સવાને સર્વ ગત જાયરે બાવા.

એ સરાનો તે જુડો લીધોણ,
આ કેમ આચો હોઈ જાયરે બાવા.

શીરં ૧૯

મોરે રામને તેડે બાધીણ,
અને આચા મંદિર માંયરે બાવા.

મામા મામા છરી રહ્યા લાણુણાણ,
તો મામા કંઠે ગઢ મેની માધરે બાવા.

શીરં ૨૦

અમૃ પાંચડી વીરો તમારીણ,
અને અવિચળ રજુકરાઈરે બાવા.

रामे आंगने रमे भाग्नेंल,
तो ऐन आर ओलाहुरे आवा.

वीरा० २१

पिंगल किलरंग पेलक किलरंगल,
जने किलरंग पालण मालीरे आवा.
हुरी चरणे कला के ह्याल,

तो हीया आशीष भीरामाहुरे आवा.

वीरा० २२

आठी हरलाला रामहेवधीरनी सावण.

लरे आपल जग्न विना मारी, लुभ न आगे हेल,

समरण विना मारी तप्प न जाय;

अवरा हेवने हे नहि याचुरे, हेल.

कुपा कराने रामहे ह्याग एकेमल घेर अवतारधर्यो हेलेक.

लरे आपल आह जुग्नना अमर हेल अरसहेल,

अवतारण रामी हीतयाग कुपा हारिद राणी सुभद्रेहेल.

बेवड तडा रामी सह रभवाली,

अज्ञमल घेर अवतार धर्यो हेल.

लरे आयल में कुडा के मेरा सतगुर सागा हेल.

जनमी जनमना कृप लाल जनी हनी गुरु वाटेने घाटे हेल.

अज्ञमल घेर अवतार धर्यो हेल.

३

लरे आपल पांग विना पंझी उम उद्देशेल,

जप विना मधीयाना हेलु हुवाल,

राज विननी डोलु गती शरी रोल.

जपती रामी सहा रभवागा,

अज्ञमल घेर अवतार धर्यो हेल.

४

५

६

અર બાપજી મેં ગોરીને મહારાજ ભળીયા હેલ્લ,
ભળીયારે માલાની કારી દરી ચરણે આઠી હરણ બોલ્યા હેલ્લ,
રામદે પીર મને પડ્યો હેખાડો,
અજમલ વેર અજતાર ધર્યો હેલ્લ.

સાચળ ૨ શ.

ચડો ચડો અજમલ રામા એક વાર ઘોડલે જા ધરો.
પીરણ દ્વારફા રોકાંઝ રહ્યા રામો દ્વારફા રે ૫.૬ રહ્યા,
તરે મારવાડ ડેચમાં વળો પડ્યો હોલ,
ઘડ ટિલીથા ચડ્યો બાહચાહુ ગામ રણુઅ વેર ધાદ્યો ચ.
તેણું કુંવારી લોમ લણીને રામા કુંવરની આણુ કરે ચ.
અજમલજીની લોમ લણીને રામા કુંવરની આણુ કરે ચ.
લીલુદા નેજા તોઠ હીયે ગળાયેલ નેજા રે ૫ હીયા ચ.
ગામ રણુઅમાં ગાય વેધાયુ લાલ હેવરા રગચડે ચ.
માતા મીલણું રેદન કરે છે તારા મોહીખાના બંધ હુવા ચ.
કોરો કોરો કાગળ વાયે લાઠી હુલ્લ, વદ્યા પડિતની સાહી પડે
દ્વારફાથી પીર રામદે ચડીયા, ચ ચો કુષો ઓની વારે ચડીયા,
ગાઠ ગીરનારથી ગોરખ ચડીયા, ચોરાશી લિદ્ધ અનીવારે ચડીયા
મૈવાડમેથી અલીનનાથ ચડીયા, બાવન વીર અનીવારે ચડીયા
આણુ ગઢથી કુલો રણો ચડીયા, ચોસુઠ જોગણીઅનીવારે ચડીયા
ઓખ ગેમરી માલે જે જુદુ બાહદાહના તાણુડા તોઠ હીયા ચ.
હેઠ બાહચાહુ ઉપર ઢોલીયો તે હુંસલો રમણ કરે ચ.

८

करी उल्ली हुरा अरब करे मे छीठवा बाहशाहने छाकी दीयो
दीवा शहेजमां हेवण अल्पातु, वेरवेस रामता लाप नपे च
सवा लाखनी होग अलातुं सवा लाखतुं छतर चडे. च.
आह उगारे चेष्ट तमारे, हुजे धम्भी गे बनक्षीया च.
करी अरण्ये भावी इत्तु श्रीहु, सताय घट्टीभावी संगे २३५।

साथा ३ अ.

आवो भारा नकागांवी श्याम, नीलारीरे डे. ५.

अमद स्वाम अंतुरे तरथ लक्ष्मीधारण लारी.

तमे आवो भारा रामहेवल नीलारीरे डे. ५;

अज्ञनव धरे अवतारी, डे. ५.

तमे०

चक्षीया सद्दियाह सहुणु पर, तारीया तप तप उरारीरे डे. ५.

हुय नक्षिङ्क राधे वणु उद्दिता उरारी,

तमे आवो भारा रामहेवल, नीलारीरे डे. ५. तमे०

अशर्ही सेधुणु लुणु रीमसही, ३२५ रे गीरधारीरे डे. ५.

दुडे रमता तो हैन वीधारे उज्ज लेमी वरमाई. तमे०

लुडता वाणु वाणीयो अमे, उमी राम चोकारीरे डे. ५.

आपाटे रमत लुण पसारी रामा अंचलीयो ३२ आली,

तमे आवो भारा नकागा नेलधारी, रे डे. ५.

झपारथी साथरे सुतो रामा झःन तरे नरनारी डे. ५.

करी देवा इ०४२ करी वीना, रामा रमवा हुवा तैयारी त०

સાચળ છ શ્રી.

શુદ્ધ વખાળું અતિ ભારી અલકારા, શુદ્ધ વખાળું અતિ ભારીડે.
સાંકે કોણે રહ્યે માણું નકારાંથી નામજ ધારી રેણુ.
પહેલો પરચો રામે કુધંનો પુચ્છો, ઉકાળી હેગ ઠ સીરે હોળુ.
દીનોનાથે જયારે જુવન પદ્માબો, પણી નહીંરે પખાર્યામેંસારાંથી અ.
શામહે એર જયારે પવાંઝો ચોડ્યા, બોગા વીરમહે અ ઘરે હોળુ.
માત પીતાના મન હુરખાણું, વેર વેર નાખી વધાષ્ટ અરુણુ;
સુવેદો વાણુંડો જીવાડોં રાનુંદેન, વૈનાણું ગાય હોવરાચીરહોળુ.
એની સજવાના સંકર કાખ્યા હાજરે લીખા ઉગાચી. અણકુ
દો પરો એર રામને સાંકુ હૃદ્દુ અલક આવતાંહારે હોળુ.
શુરુ પ્રાણે બેદ્યા ભારી હોળુ, ધર્મી ધર્યો નેત્ર ધારી અણ

સાચળ પ ભી.

જાણ કાંઈ અની જાણને હુશીયર. રે.

ભારી જોયાંથીએ આજવના રામા આખને હોળુ.

તમે હાંડા લીધાને વરેલા આનન્દેરે હોળુ.

અદ્ધિમ ધરામાં રામો એર પ્રગટ્યા હોળુ. ભારી૦

પરચો હંઘો હુંની મેળારદે-મારા કાંકેમ લીધાને.

મધર હરીયામાં બેરી લગ્ન ખુડારેણુ,

આવો આવો કાંઈ વાણીયાંથી વારરે—

ભારી૦

પારસ નાથને પોકારે ચેલો, બાણીયોરેળુ—

ખારસ નાને તેની પાસરે—

ભારી૦

रामहे ने वीराहे रमता सोअठेडेल.

मारी०

ज्ञानु ज्ञानु इंधि वाणीयानी ठहारिरे—

लीकुडा पलाणु रामहे के अंडीयारेडेल.

मारी०

शुद्धता तार्या योला वाणीयाना वडाखुरे—

ओरना कटोरा राणुळ मीकुलेरे डेल.

मारी०

हेले हेले भीरांभाईने हाथरे-तमें

केतो अमृत करी भी गथां डेल,

आप्या छे कांधि अभीना चोडकारे—

मारी०

नरसंहायानी निंदा भांडीरे डेल,

हार्तो आ०यो सलाना मोजरे.

मारी०

वाखा गृहमां युर्या पांडवेरे डेल,

ज्ञानी हायी हसनपुरमां राजरे,

मारी०

पत्रिका लघीमे रामा पीरन भाँडलारे डेल,

वांची वाची आँदों वाररे.

मारी०

हुवांडकामां पवडा लांग्या डोलवेरे डेल,

हृषण ठेरवी दीधा छे हेदारे.

मारी०

शुडने प्रतापे हुळु लाठी गोलीयेरे डेल,

हेले हेले साधु अरण्यमां वासरे,

सावण ६ ठी.

वृगे लडाका आरी अक्षतना, वागे लडामा आरीरे डेल,

आर भीजना धम्भीने समझ, नडगंगी नेळा धारी, अज्ञ०

ઘરૂપશાળને આમભર સ્થાયે, પ્રહેલાદ ઉગાયો પડસારીર હેણ,
સંદ્યાળે હૈત્ય સહાયો હેરિ એ નોર વધારી.

તારાહેનું અત રાખવા, માણી થયા છે મોરારીર હેણ,
માલે ઝપાના હેરણા હેયો, આશાયે મોજડીયું ઉતારી. અજો
તોણીએ ગણ પુરુષ તાર્યો, જેસલ બરડાણી નારીરે હેણ;
સુધનવાના નામ પ્રતાપ, ઉદ્ગતા કહા કડા ઠરીરે. અજો
પલે પલે પીર રામહેને જમરે, હછે અલ્હ અવતારીરે હેણ,
ફરી ચરણે લાટી હરણ કોણા, ધની ધાર્યો નેલાધારી અજો

સારણ ઊ મી.

તારી ભારોસો મને ભારી અજમત તારી ભરોસો મને ભારીરેણ,
કાંગ્ય બડો જેને ભગવત મળીયા, રામી કુરર નેલાધારી અજ.
મંજારીનાં આવ અચ્યાં ઉગાયો બળાટી અગ્નિ માંથરેણ,
ભડા પ્રદુલાદની પ્રાભાં પાણી, માચ્યો હિરકંશરાય અજ.
કુંરદો પાંડવ ભારથ રચયું, આંદ્યા છે માર મારીરેણ,
દીટોડીના નુદીએ ઢંડા ઉગાયો પ્રગટ પરચે લારી. અજ.
ગીરધારીએ ગામ ગોકુળ વસાયું, પરમની જયો ચારીરેણ,
ચેસી પાતાળ કાળાનાગ નાથયો પ્રગટ રચો અચ્યી. અજ.
ગિરિ ગોવર્ધન કરમાં ધાર્યો, ઈશ્વરો મહ ઉંચોરેણ,
વાસુદેવ ડેવકીનું કુઃખજ ટાળવા, મામા કંસને માચ્યો. અજ.
ગાજગાજ જયારે હુવા ચ્યાસ, ચાલયા સરોવરમાંયરેણ;
કાંઈ જણ નુહાએ કુંપને માચ્યો ઉગાયો ગજરાય, અજ.

સેન લગતના સંશોધ મધ્યા આપે બન્યા હરિ નાથબેળી,	
દ્વાદ્શકા લેડીઓ હઠીએ ક્રાદ્યા અમીરસ વાણી, અજ.	
દ્વા વાણીયાની રામહેખીરની જાવળ.	
આરજ સંસુધો। ગુજરાતા શાય,	
હુદમ તરી તો પીર જાતાઓ થાય;	મારી અરજો
આરી આરજ સંસુધો।	
ગુજરાતી વાણીયો જાતોએ જાય,	
માલ ડેખીરે ચોર વાંચે શાય.	મારી અરજો
જાડી જાડી જાડીયુ, જસમી વાટ,	
એ જણું વાણીયાને ર્દીને થયા સાય.	મારી અરજો
ઉચા ઉચા હુંઅરા પચમાં, તેંડા;	
મારી નાંદુંયો વાણીયો ને માલ, લઘુ ગયા ચોર. મારી અરજો	
હલી હલી અખણા તૈ, પાંડા,	
સોંગઠે રમતાં પીરને ગયો છે અરજો.	મારી અરજો
દીકુદો ધાડો કાથમાં તીર,	
વાણીયાની વા'રે જાણ્યા રામહેખીર.	મારી અરજો
ઉઠ ઉઠ વાણીયા ધડ માથું કાંડ,	
ગણુ જુનનમાંથી, શોધી વાંદું ચોર.	મારી અરજો
કાંદું છુ ચોર તમે, તેટલેક જાઓઃ	
વાણીયાને માલ તમે તેટલા દદાડા ખાવ.	મારી અરજો
આંખો કરું આંખણો હીલે કાંદું કોઈ;	
કુનીયા જણે આ તો રામા પીરનો ચોર.	મારી અરજો

પાય દિલુ વાણિયોને જાતી રાખી ટેક.

સુંજા ચડેરમાં વાણિયે પેરી લીધે લેખ. મારી અરજી

લાગત.

આદનાથ શુણુપતાળને કમર, સરસાતી ઢામાઈ ડેકેલ.

તીવિ ઉઠે કરસ્તવથને સીમરે, તો ભુવને શાય બતાઈ.

૨૩-બાપણ આરાદે, ખણી આઈ ડેકેલ.

૨૨ કંસલે અસવારી યનદાતા, આરાહે પીં આઈ ડેકેલ.

માતા શિલ્ષાદે પીતા અજમાલાલ, વડા વીરમહે બાઈડેકેલ.

લાલનાથરાંકેવળે બાળકો તો સીરપર હાથ ધરાઈ-બાપણ. ૨

કુલા ને કૃપાદી લેલી લાલચુ, જમલા મેમનો ભુવાઈ ડેકેલ.

કુલા કૃપાદીને મરેદેડી સગાઈ, દાતા પાંચાયારે પહોં છુકી. ૩

કેર વ રાહસને રામ મારીયો, જુનોડી લોમ વસાઈ ડેકેલ.

કાદુંડને હેઠ ગાડ્યો તો, બજરમલા જરકાઈ આપણ. ૪

ગામણું કુધામ ધર્મધારા, પેરસે જાં રીલિફળકમાઈ ડેકેલ.

પુરરથ કાંકે રરમયદ પાયા તો, લાલાને રાએ બતાઈ આપણ. ૫

સાડા રામ લેચ. ૬ મારીયાગમાનો લાલશી ઓણબાઈ કાટોલ.

કોચાળાભારથા સંઘારે ઓલે, વારા જાંનારા બીજી સંભાઈ. ૬

લાગત.

અધ્યા તુમ દચા કરો શ્રી રામહેલ, અજમલકે કેવાને વ કે. ૨૫.

અ જમલ તેરાદ્યાન લગાયા, સમદરમે કરસન પાયા.

વ ચનારા ખાંધા આયાલ મેણુંદે, લગાને વાલે અથ.

બેડા ટોટાલ ગયા શુરૂ, વાળીનાથજી પાયા,
લેસવા રાડુસ માર હટાયા, જુની લોમ વસાને વાહે અમ. ૨
તાંબ બોચે તારી તારી સમદરથી, ભજે વધારી.
મીસરીકી કરી ખારો એસા ટાંબ ચુકાને વાહે અમ. ૩
શારી મુગણું દે બાઇ દે, પીગળગઢ પણું છ.
રતનારાયણને લેલ છોડાય, એસા વેવાઇ કહાને વાહે અમ. ૪
ઘર ધારૂરે આયા બાઇ રૂપાને, જમલે બોલાયા.
રાવણ માલદેણ અડક ઉઠયા, થાણીમે બાગ રચાને વાહે અમ. ૫
કૃતાંક સંત એધરીયા તેરા, જુગ જુગ રૂમરણું કરીયા.
ગોલણાસ શુણું થેરા ગાયારે, લેખણો ટેક રાખને વાહે અમ. ૬
કંજન.

રામાકુંવર રધુપંશીને રાજાને, કરણીકરે, સીમરો ઝીરાંદાંડાંડ.
દસભીરણીહીનમાસ લાદરવેતો, અગીયારસભાવેલીયો અવતાર
અગીયારસ ભાવે લીયો અવતાર ડો ટેર ઝકીરેણું રામદેવ.
ભીયાંશેદાં ઝકીરેણુસ રામદેવ મલીયાને, પીર અરતારયોરેદું.
આતા મેળુંડેરા પુર્ણામણાવણ અજમાલજી, શીખાવેપુરીહે આચ.
શણું જાગેને કુદ્દયા ભારો જાતો ગાંધે કણું ભાવે લીયો.

અવતાર ઝી. ૨

સુવાચંદળને સેનું સોણસું સતીયે, સજ્જયા સેણે સણુગાર.
શાતીમિવારા થાળ તો પીરસીયા, તો ઘરબર વરતી ને.

મંજુલાચાર ઝી. ૩

ટેન નગારને નોભત વાચે પીના કાલર ભાજે કણુકારે.

नीकांगी वाळा भीरं गोळी, वाळे तो गावे मानगने.

वधावे ननो वाणि ३८. ४

बड़ी तो देने बावे बटमे पधारीयाने, गायात्रुं हरहुवाजोवाणि.
देख करले डे वीरमदेल भाई तो, रामांकंवरथे हतारे माने
पार ३९. ५

कश्चन.

भारत्यामि आवे भारा त्रैम प्रजु, शोषित्याहे तोकावरीया ल्यो। १०.

लताया रमता रामहेत्रुं कमे, आयाहा भीरण.

चाक्षुगढ पधारीया लाठी. १

आ भीरण जलभीयाजहे आलम, बाणीयो हे.

तो इर रही आणु हुवाल लाञ्चा, रमता. २

भाता भेष्टाहे ज्यांरा पीता, अजमवल हे.

तो राणी नेतवरे, वर आया ल्यो, रमता. ३

वधभी केळा तो नामा वाणीयाने, तारीयो हे.

तो हड्ये रमता दृश्यतने, भारीया ल्यो, रमता. ४

राक्ष मारे न नामा जोमडा, वसू छ हे

तो भीरण भ्रातीड, वधाया ल्यो, रमता. ५

मेघरे धड्हे धरेजमहो लगायो हे.

तो आळ उपाने वायठ, आया ल्यो, रमता. ६

मेंथने अडक रावण मालु हे पीया हे.

तो आगीमांव झाग लगाया ल्यो, रमता. ७

આઈ સુગણ્યારંભે સોંગ લગાવીયા, હે તો સુવેદા આપ
જવયા જીઓ રમત. ८

હરચચરણામે ભાગી હરણાલ બોલીયા હે.

તો ચરણામે શીથ નમાયા જીઓ, રમત. ९
ભજન.

અધિકને તો ક્ષાંન હી ગાડકી હે બાયા હે આપાણાણાનું મારા;
આગે મારી જોખો મારા ન રા મારા, કારારે હેથાં માંયદા;
કુરા કો આવળ ટેક. १

કાથમે હીવલીએ નુગાંનિ ચાંદણી, નાદ સુને હો આપાણ
ગડુઅમ હીંદે હે શાયા સોંનો મારા વીર. २

લાંગરા પાંઘેવારી નુગરસી નરસના નાદ લાંગી હે આપાણ
એંના હારુદો પીઘેલા મત, હુણ્ણો મારા વીર. ३

નેણારે અંજલીએ હુરે કુપણે મત રીજે હો આપાણ
આ પરનારી મેયેલા પરળે જાંદે મારા વીર. ४

નરસાંરાં કીકાશ તથાઓ શામહેઠ બાંદે હો આપાણ
આયે. તો અનુસરાએ હે, મતી જુદો મારા વીર. ५

ભજન.

લોંસ હેવરાણું હે હરરે કુરકી ચણુંની પીરતો રંધાણું હે
એ હણ માડાં હે મારા. १

સામને સુગણ્યાં હોરા વીરા હે....હે....હોલો હે રીસૈયા
હુણ્ણો હેવળે.

રાજ રાંમહે વધાવાણે લાખ હોલો હર રીસૈયા હે.

આઈ જોયા મહરીયા મે જોયા માણીયા જોયા રાજ હરસારે હે

આઇ જોયા વાડીમાં હે જોયા આગમે જોયા હાટ અન્નરાં ડે.
આઇ વાટવતા હડા હે વીર વીનું સંચ રામદે બંતાવો હે.
કીયે એ લાણે હો હરને એણાખું કીયે નેણું અણુંથારે હે ત
માયે પચરંગીયે હરે માળીયો ગણે માછનમાળા હે.
દેણ ગેડીયો હે કરે સાથમે જોયા દીયે રમત હે...૪
અણુંણું જારી જોમને સૈયાં મંજળ ગાયા હે.
આઇ અરજ કરે ને હે હણા એણીયા લીધે નારલેનધાયા. ૫

અજન

રાણીધરા અમર નેમ લીધા જફુણીએ વારતા.
અજર રખને વસતાં હીની વયાં હનકા વણતાર. રાણી. ૧
૩૨ શુંસેપર તીતરાંએ। એસ્ટો શુરાસે પરતીત રાણો ચાર
જુગરી રાય.

પાણો અલુખ જરા પદ પુલે પુણુથાં ખારખ પડે.
ઝીધ રામદે સારી ભાણું હો એ હાં.....
રાણી એક જોગી જુગાં પેઢાદિ મારા પ્રેમ ગડુરે પાસ.
ઉદ્ધ અસ્તક કુતુલ હયાંને નીણુથા ધમરી આસ, રાણી. ૨
જાણું જાતીયાંએ નેમ લીધા જાપારે ધંણ હંદા જાર.
દુદરે ધરે આણકા રાણું જેઠીયા હેણી કર. રાણી. ૩
રાણી કોડ કુંજર હનક જરીયા જોમ હાન પચાસે.
અતરો હાન ગંગાજ અણપો તોય નીણુથા ધમમદકાર. ૪
રાણી લાખ હીરાને કોડ મોતી પહમ કોડ પચાસરે.
અતરો હાન પોદખુજ અણપો તોય, નીણુથા ધમ કેદકર. ૫

શાલી કાગ બગલે રોળ આડો અવખ વાણી ઓચરે.
ખારકા પરીયાણા પુછો કર મંહર તાળા જટે રાણી
પઢોરમાં લખો નામા સાંત સારા સાંસાણે.
અમર હીરા હાથ આંદોજ કે જુદા કચુ કરે રાણી

ભાજન

ખીરાલ ઓ હેવી તો સારદુ એ સારદુ ડોળ પરાં ચુલ્હા
લાશ પાહા
કુષ્ણાને લોજન આલજે ડોળ, પીરાં તાસ્થાને પાણી પાહા
દે... મેલુણને હે જાપણા ડોળ, કાસાં મેનો સંબદ ધર્ણી
કરમાર વૃગતીસુંજ મરો જગાવ સાંદે।
ખીરાલદી અણુરણુંજારે મારગે ડોળ રીરા બીજી કદે જુદા
લગમાં સાંતારા કુગડાં ડોળ, પીરા નીરગળ જયોરી ડેઝ મે
ખીરાલ હે અણુચુલરારે મારગે ડોળ ખીરાંસાંતકિતરીયા અ
પાણુત હથુ રામડે રાલ ખીર મેઠો અંગળીયો માર
ખીરાલદો અણુચુલાણીરી થણ વદ્દે ડોળ ખીરાં જુદે :

અસવ

દીદે દેડ એ દંસદો ડોળ માણે રમા કુવર અસવાર.
ખીરાલદો આજ ધારી દીશે કુધળો ડોળ ખીરા ક
કાંઠારે વુઠો ર
કરયરણુંજે હંજ લણે ડોળ ખીરાં કથે વુઠો મેઘ

ભજન

પાંચ પીર સુવતાન સુવડ રાજ વેતો હીંદવાને ભળવા આ થજ.
ટેક....ધન બાબાલુ મારા સેંચાલુ આદ પીરતો સુખલમાનજ.
હીંદવા પોર નવ હેઠયાલુ આદ પાર તો સુખલમાનજ. ધન. ૧
સવા હાથડી જાગમ બીજામજુ, તુભ એરોની કંગ સેંચાલુ. ૨
ઓડ એડા કોચ એડા, પાંચ ફ્રીરજુ ધન. ૩
સવા શેરડી હેલ ચઢાછજુ નાંય એઓચી ચોખા ચાવલજુ. ૪
એડો કે મારે વેવર લાડુજુ હુંઝરે છુટા ચુરમાલ ધન. ૫
ટીલે કે મારે લવો લાંસાલુ, ચોથારે સેવ સુંવાળીલ. ૬
પાંચચો કે મારે ઉજાંચ ચોખાલ, છંકુરે ઠંડા કુરુકાલ ૭
મેનાકે લાઈ વાખજુ આપણાલ, વાસણુ અફકે મહીનેલ. ૮
રામા પીર ઘણી કુલ પસારીલ એક પદમે વાસણુલાયાલ ૯
ઓડ હાથ સુવતાન સુવડમેલ કલે મદકે મતીનેલ ૧૦
ઓળી અંડા પદમ પાવડીલ એક પદમે નાજર કરદીયાલ ૧૧
અડા પીગંમર બોલેલ અમ હીંદવા પીર તુર સચાલ ૧૨

ભજન.

હરણ બાળીને રામહેવણ મહિયાની નીશાની.
એવારે પરેચ જરૂર પરસીયેડાં રણમે મહિયારે રેમાની
હરણ કને રહેતો મારીયો હાં સુખડે ભીડી વાણી ૧૩. ૧
જારીયો વારીયો મારા સંહેમા હાં થાં પર કાચા ખુરણાણી
સંતરેં લેરો હાતા ખાંખણો હાં છોડયા હુધ જર પાણી
કળજુગ આચ્યો રામા તોરે રાણો હાં એહાં.

કણું રોકે વીજે હરણ ખાળકો હાં કરણી અલ્પા ચરાવે
 અહીંથા જાગી શમાં ને અંત વણી હાં થોડા કુદુરી પોલાવે વારીયો।
 અછ મહીનાં રાચ્યાડંબા કરાંહાં નહીં કોઈ ક્રિયે તેવી થાંણી
 પોરણ કીયોમાંને હુધરે હાં સુખડે નારે કે વણી વારીયો
 ચીફી કાઢી હે શામા સતસસમી હાં મન આથે મંજુણી
 હરણ હોયણુંને હુલી આગે અલ્પા સમાણી વારીયે એ
 ચીફી ભરવાચા હરણ હુધનીહાં માંચ થેડી મીસરી ગીલાણી;
 તેત કરે હરણને ખાંભીયોહાં કાય હરણ જાણી વારીઓ
 જોઈ અસંડાં રતાવ હાડો સુકો કઠ ખીંદ વાણી;
 તરસ લાળીરે માને અંત ઘણી હાં થોડા માને પણી પોરાવો એ
 જોઈ ખેંચે હરણ જાણીયો હાં સુકો સરાવનું પણી,
 ચાંદણ કીયે અલી શા હાં ચેચા ડાસાપર ધાણી વારીઓ। ઉ
 દીરે ચાઉને હરણ જાણીયો હાં સુકો કાંદાદારનું પણી;
 સુખ થેથાં ને કરલાણીયા હાં સુણ પણમ ર્દનાણી વારીઓ એ
 વાંદે। થોડોને ટોચે અધુડો હાં તુરરે તારા હાણી,
 કે તો હાસે જગરે લોભીયો હાં નાતો આપ અવતારની વારીઓ।
 અવધદ જાડો મેહરણ સુઅનાનીયો હોં એક માની વાં વીરાણી
 જુની ધારીરે મારગ વાતરો હાં આતો મારી લોમ અજણી ૧૦
 અસંજ જુગાંરાખાપણ લોભીયા હાં નહીં થાંની લોમ અજણી
 હેત કરેને હરણ એઠાખા હાં ચાચા સાખન પ્રાણી વારીઓ।
 આથે ચાલે તો હરણ હેચાણું હાં કરું મારા હંસલા રેણાણી
 કોરારાખું મારા જીવણદું હાં થને ચાદું નરવાણી વારીઓ।

સેલીસીંગને અંબરકંથા હા નેણેને નીમાંદી;
હરચરણુષામે હુંજુ એંદ્યા હાં પીરજુ મળયારી નીસાંદી.

કાજન.

પીરજુ હો સીંધુ નગારા ડેવાજુ પીરાંવાજે રહી ગણુષા
ખાંદો મીર સંઘડી તણો ડેઝ અશે વેરી રણું નરી ગાય-ટેક.
જધવા છોડાવો પીરાં જાયાં તણા ડેઝ ઉભી મેતો રામ
સરોવર પાળ જધવા છોડાવો પીરાં રાવળા ઐઝ
પીરજુ હોય વઉવાં સારી હે વાનવે ડેઝ માંરા સસરા સુનો
અભયાં જગ્યા મારા હારું સરે ડેઝ માંન તો હુંબુ જાવે આગ
પીઠું હોં દેવરાને લાખી વચે ડેઝ પીરાં ઉડ રહી રડતાળા
શુર્વાં સીમાડા હે લાખીયા હેલ પીરાં જાંધે હેન્યા ડેગોવાળ
પીઠું હોં કુતાંદે સુખભર પોડીદું થાંને અમૃવટની હયપાર
અમલગે। અજમાલજરા હેલ પીરાં અસુર બાંકીયે। અનીયાવ
પીરજુ હોં ભગુઠા લાલાલા કયા ડેઝ ઉઠ્યા રામે રજ
કુંવાર પાણુદડજુ રાંભહે ડેઝ મેદા મંગળીયો ને માદ અં
પીરજુ હોં સીંધુદીમેયાં ન ચાંગીયા ડેઝ પીરાં કુમે રહ્યો શે
કાય અનવી અસુરની માલીયા ડેઝ પીરાં પગે લગાયા પાય
પીઠું હોં ઘરગર થાન અલેખના હેલ પીરાં ધરખર મંગળા
થાર હરચરણુંમે હુરજુ લણુંડેઝ મારે સદા કુંવરજ રીસા

કાજન.

આદ્યી ઉત્પત કુંણુદૈ મદર કેરા ગાજ કુંણુ કે
વેદ કેરા મંત્ર સાધુડાં કુંણુદૈ રડા

લાઈ પુણી પંડતાને તેડાવો જાળ્યોયા નેશીડારે લાઈ ।

નેમરા ગરુ કુંબુ ડે રહો હાં હાં એ હાં
લાઈ જભી તેરી જાત કુંબુદે સમ પ્રથમીકા ૩૫ કુંબુ ડે ૨
પાણી ડેરા ખોજ સાધુડા કુંબુ ડે રે હા । પુણી
લાઈ સંતકી એકખાર કુંબુદે સારમાયદી ધાર કુંબુ ડે
ધારમે એક ધીર્ય ઘણે વો નીચન કુંબુદે રહો પુણી
લાઈ નાથજી કાંગ કુંબુદે જારાંનીકા જાંગ કુંબુ ડે
જાંગમે એક બોતાં જાગી વતો હેઠીયાં કુંબુદે રહો પુણી
લાઈ કલપારીકા વીતર કુંબુ ડે વાંજણીકા મુતર કુંબુ ડે
સુતરણાથી જુદી બાલે વો તો તુંગરા કુંબુ ડે રહો પુણી
લાઈ કળજુગી કરતુક કુંબુ ડે મેઘનીકા વરણુ કુંબુ ડે
ઓલીયા સીજ રામદેદુ અવતાર સાધુડા સાંજ્યા મળે હા પુણી.

ઝંજર.

થળવટેમે થાંવ પીંગરા થપાંણુંાલ.

જથાં રાપદાં પરહેથાંમાંદ ડો મારાજા.

ઢાદરણ સાજખારા પીતા અજમાલુ ડોં.

જથાં રાવડા પીરમદે લાઈ ડો મારાજા-પુરા
પુર સરાંમા ખાર ઉતારો અદા રામ માંને સરણું મે રાખો,

હીંદુના કુંબર બડો ખાર ઉતારો ડોં.

બચન ડોલ શું વાણીયો આલીયો ડોં,

વણુજ ક્રીયો વણ્ણો લારીદો મારાજા.

બેન્દ રહતાં ઘણી જુણાયા પસારી હોળ,
 એવો તારથીયે વેપારી હો મારાણ—પુરા
વીનતો હાડારો લાણડીયે મરેલો હોળ,
 એવી મુશ્કે વાળઠીયે કૃતમાણી ગાય.
કાડ શુક જયાં શરખીયે ચાધા હોળ,
 જયાં ચી ખાલડી અંગણીયે સુકાઇદો મારાણ—પુરા
બદીર લોલાધયારી અન ખરી હાડો,
 દીધાં હાતણી યારી નેમ હો મારાણ—પુરા
ખર અવનાર લીયો ફીણુ કાર હોળ,
 એ તો ખંડે ખીરાયાં ખેડોઢો મારાણ—પુરા
અમાં ટોંડો ખણી હાથ રહાયો હોળ,
 એવી ચાખડો ને ચર્દો લગાયોઢો મારાણ—પુરા
હુને વાળઠીયે ધાવણને લાગો હોળ,
 એવો ખીંદુંયે ખઠોડો અનાંદ્યો હો મારાણ—પુરા
હોડો ને ભાનીય ગાવંતરી ને મળો હોળ,
 એ તો હાતણુ કરને દીયાં અન લડ,
કરચણે લાટી હોળ એવ હોળ,
 એતો અમર હુંબા કુશરેતાઈ હો મારાણ—પુરા

અહુ રક્ષણીય થઢે આદસાંડ એવેંટું કા પ્રેર લ્યોયા હેલ,
કોયા ઠાકુરરો ગામ રાણુંને કીયા કુવરણી અંણુ કરે હેલ,
અભજમાલારો ગામ રાણુંનોને રાંમા કુવરણી અંણુ કરે હેલ.

ગાંમ રણજિતી કાડી કપાવને બાહ્યારા તંયુ ખણ્ણીયા હે છે,
કારા કોરા કાગદ લગે ભાંધી હરણ વળે પંડત પરમાણુ બખેડા.
વજે પંડત તાંસાંની શ્રીધીને લાંબ હેવણો લગે લીયો હો.
ઉત્તા પરમાણુ વાંચે રામહે ચઢે ચઢો પીર કેળે ચઢો હો,
આયનો હુવારકાં મેરસેરીયા ને તુરકાણાંહે રાજ હો હો.
મીર બાકરા જણા વહીજે ને ગાયાર, ગાળા પડ હે હે.
ચઢો ચઢોને હીંહ વાણીરો સુરા એકરાર કોડલે જી લુણરો હો.
આપતો રામહે કેગા પદ્મારોને મષરા જ્યાંતો ફરેરીયા હો.
શ્રીવાવગરથી જઢે માલહે જગાણી કુલ મેહટીયો જઢે હો.
અતાવીપણે ચઢે ખાંની લાવન લેખ લાર ચઢે હો.
પાવાશુદ્ધ ચડે શાળકને ક્રિસઠ લેગાળ અપર જરે હો
સો સો ઘાડે ચડે નામહે સાંયો કુંધો કુથ ચઢે હો.
એથ જોખરા છુટે ભડકા બાહ્યારા તંયુ કાડે પડે હો.
આવે બાદ સારો પત્રંગ હાગીયો માંયે લોલુ ડોમકરણરે હો.
હે હે બાદશા ઉપર ઠોલીયો હરમાં કન્ની અણા જણે હો.
જુદી જુદી થારાને કરોને હીંબી રામાણું વર રાજીય જપો હો.
હુમકેતો જીવતા છોડોબાપળ મુક્કીયોનીઆવું થારાદેશ માં હો.
કરવાનીઅણેને હરી પડાવું પડીયેડા હેવાજ હેર ચણું હો.
ગાંઠ દલડીમે થાન થણાવું ને ધા, ધર નેજા ગાડા કર હો.
આધ આગ્નિયારસ મેળો ભરાવું હીન બગતારી નીમણુદર હો.
સો ફૂલીયાંરા છતર ચઢાવું સવાવાખરી ડગ કર હો.
હરચરણું ભાઈ હરણ બ્રાલીયા એવો, એવો રમતો રામેરમે હો.

ભજન

ખીરાં પછમરાએ માંથ પીણાશે। ધાનજ દે પીરાં ચઠ ટેર.
એ મારારણુલરા રાવ હણું માન થારે આગેશીરે પીરાંચઠનોમારા
નીલુંબે અસવાર સાધાંની રાંગા અરજ સુણે.

ખીરાં ચઠીયા વોડે અસવાર થરદર તો માતા ધરણી કરે.
ખીરાં મેટીડા તપેરે લાંદ તુરરૈતો ગાથે ભાગહુંગ કરે.
ખીરાં ચઠીયે માન દેશા દીવાણુ કાળીંગ ઉપર દળ લે ચઢે.
પુરાચરણું એ મારો હાંગો લાજ હરજ તો લાટી અરજ કરે.

જાગ્રન

આ કુપંશ ઉથાપે નર જોગા, ધરણ પથરી કુંસ કરે છેડે.
એ નો કરણીં કુડા અપગાધીને, હાંદરસાણુકીયાંમાનેદોચચઠ ટેર.
કુડાંને સહાયરારે કુડા સાચા, મનને સેંગ કરેરે ભાઇ.
ઓનકીયાં જયાની ભાંતીની જાગી માતા કીયાં જયાને મકરચઠેકુડ.
ધારમાંને લેગા હોય એડા ઉભલભાજુપર, જોંહ કરે લાઇ.
કુદાને પાસે ગરૂ શીરા મંચાવે કરણીં હીલું ગરૂ આપ કરે.
અ જ જુકાજ કરે નર આદા, રેણુગણે જયું ઝધન કરેરે ભાઇ.
કાશે દીવલીયે હણાંદ નાઈ હેઠે હેઠ હેઠ તડા કણુંબે પડે.
અડારે ખાંડાડ આડી અંગા ઉભા નમણુંની દરગા નંદો ન મણ

કરેરે ભાઇ.

ગરૂજરી ગાણીતે ખાયનણી લગે જયાને તો સામીરાજાનેમનળે.
એક મારા ભાઇડાઓછાને હુગવા જયાં સુતોમનમારોધણુંદર.
હરજ કણે આપે અળગારે સકાં સુગરથ કરણીસે સંત તરે.

કણુંનરો વાણીયો હથ્યો સમદરા, જાયરે જયાને સામાયણીયા.
રાંમદે જયાને લળેને હથ્યુ હોલ, લળેને લાગુ પાચેરે.
લળેને લાગુ પાચ.

શીરું હે તો વાણીયા મને ડેલો મારે ડેલ
આયો સમદરાંના તીરરે નાવણવાળાં નાવડા થારી નાવઓરે રીલ
નાવો. લેરી લાવોરે નાવઓ લેરી લાવરે મે ભાડું હે આના
વરા ઉતારો ચેલે હોલ. ૩

ઉતારો ચેલે પરં ભાડું ભાતરીન આપણાં વે એઠા નાવા હોલ.
એઠા નાવરે માંયરે નાવણવાળે નાર હલાઈ વે ઉતથી ચેલે હોલ.
ઉતથી રહે પારરે હીરલા મણુઃ વણ જથા જણે હદ્દી વણું હોલ,
હદ્દીવણું કાલરે વણ કર પાંઢો ઈચો વે આયો સમદરાં.
સમદરાં તીરરે નાવણનાણાના વડા થારી નાવ ઓલેરિ હોલ.
ન વ ઓલેરા વાર મે ભાડું હેચાં નાવરા ઉતારો ચેલે હોલ
ઉતારો ચેલે પરં.

હાઈ ભાતરીન આપણાં વે એઠા નવાં હોલ એઠા નાવરે માંયરે.
આડણે હસીયે આવીયા જયાની હાલણ લાખી હોલ પ
ડાઢણી આયો બિલરે બુલેચું વાણીરલીયો. પીરાંના હોલ.
પીરાંના નામરે વડા વીરમદે છાટા રાંમદે રમતા ચોપાટ
રમતા ચોપાટ હાવરે ચોપાટ રમતાં બુલાપણારી તારી વાણીયારી
તારી વાણીયારી નાતરે ડેલો વીરમદે સુણો. રાંમદેએ દરીયારા

એ હોયાવરા હેણુરે કેવે રંમહે આવે બાળીયે। વાતો કરસે
વાતો કરસે આચરે આહોચાય ઈ દેવળેણે આહો પીરારે
આહો પીરાંડે નામરે કુવો ખોઢાધ ઈ મોડળો ને અરવર બાંધુ
અરવર બાંધુ પાણરે ડેવળ ચણ્ણાય ઈ લીપતો ને ઉપર ઈ ટો
ઉપર ઈ ટો ચઢવું રે હરચનણે લાટી હરળ કાલે ખળો હણુંને
ગળો રહુંને માંપરે પાણીયારીં। જુલણો મેરા રણુંને ઠોળ
જજન.

થારી અરોંસો બારી અજમાણ થારી અરોંસો મને લાનીર
ભાગ ભલા જેને રંમહેવળ મળીયા રંમેઝુંબર નેણ ધરો
મંઝારીના વાલે ખરચા ઉગાર્યો બલતી અગન માધ્યે હેઠળ
બક્ત પ્રેલાદની પ્રતગા પાણી મંદે હરણુકંસ = ઈ
કેરવ પ હવનું ભારથ રચીયું આંધા કે મારે મારીર
શ્રોદીના વાલે ખરચા ઉગાર્યો પ્રગટ પડળો ભારી
ગીરધારીરે ગામ ગોકુળ વસાંધું ગોપાળ ખનીને ગાયાચારીરે
ચેસી પાતાળ તાળીનાગજ નાથ્યો પુણું પડળા ભારી
ગીરી ગોર્વાધન કરમા ધાર્યો ફન્દ્રનો મણ ઉતારીર હેઠળ.
વાસુહેવ હેવકિનું ફુખ ટાળવા ભામા કંખને ભારી.
અજસાજ જથારે હુવા રેયાસા ચાલ્યા સરેવર માંયરે હેઠળ.
જળમાં જઈ વાલે જુદને માર્યો, ઉગાર્યો ગજરાય.
સેન અગતના સંસે ટાળયા આપ અન્યા હરનાઈરે હેઠળ.
દોષ કરણેડે ભારી હરણ બેલે તો શુદ્ધ પોરાના ગાધ.

રામહેવ પોરતા વીવાહ સમાસે

સગાળશા શોહનું આખ્યાન

શોહ સગાળશા સાધુને સેવે વાણીએ પાળે પ્રતિ
 ન મળ્યા સાધુ ને રક્ષા અપવાસી તારવાને આવ્યા તરત.
 કૃષ્ણજી કુણીએ થખુનેરે વેશ અતિતને લખનેરે,
 ચંગાવતીએ ચણ્ણાભ્રત લીધાં નવરાવીને નાથ,
 પલંગ ઉપર પદરાવીને સ્વામી કીધા ચંગાથ;
 ખાતે લોજન ખીરનાં કીધારે પીરસીને આગળ હીધાં.
 પીરરેટલી અમે જમતા નથી, નથી અજ્ઞાનો અહૃત,
 માઝન લોડ અમે માંસના અહૃતારી, એન બોલ્યા કીરતાર.
 ખાવે વચન બોલ્યા બાધુ સંમનું લેજો સાધુ,
 કલ્પાદુષ્વા ડે જર્ખ કરીને છુફુવી લાયા માંસ,
 ચંગાવતીએ રસોદુષ્વાએ સુધારી પીરસીએ પરસાદ;
 વાધુ ઢાળો નરન નારીરે, જમી તરે હેબમેનારીરે.
 અમેરે માટી માણુસની જમીને પર માટી ન જ્યાર,
 અદોર પંથમાં રહેતું, એર ખાંડાની ધાર;
 વાણ્ણોડાં વતોજ ઇણશેરે, આવી અરીનારીઓ માણે,
 માંગ્યું વેચાતી માણુસ ન અળે, હેઠેશી નહી હાર;
 માત પીતાએ પીણામ કીધાં હલૈએ સંહાર.
 વાતો તો રહેશે વિનેક, રહૈશે લાલને લેખે;
 અણુતો તો અન્ય ઉલ્લિયાં, મન હમારી પ્રતીત,
 માતા પીતા તારા મારવા બેઠા, આંગણે આંધ્યો અતિત.

ધૂતારો ધૂતીને જાથે પાછળથી પરતાવો થાયેરે.
 એ શું કોણ્યા ગુરુજી અમારા માલીતર છોટયા નેમ જીવ
 નવ માસ જેને ઉદ્દર રાખ્યો ગુણુ એચીગણુ જાય
 અક્ષિત મારી શીરને સાટેરે શું થાએ મસ્તાક માટે
 હું ભાગું તો જોમી કાંઠ ભોરીં ના જીવે જરૂર
 મેરુ જાણ્યા ડાલવા લાગે આકાશને આધાર.
 મહેંગામળુ મઝા ના મુકેરે કેલેયો સંખ નાચુકે
 કંદરે લાઢને ત્યાચ્છા કેલાડ્યો આઠવા પોતાને અવાસ;
 માન એ સુખનાં મીકડા લીધા નાખીને નિસ્ત્રાસ;
 આવતો ઉરમા લીલેશ મારવાનો પરૌણાખ ફીધી
 એ શું કોણ્યા માતાજી અમારાં નાખી નીચાસો
 સફુળ મનણો કેલઈયાનો માંસ જીમે મહારાજ
 ધર્મ ધર્મ કાજનો હકારે જુગનેશી ગુવણુને જમાડો
 આપ પિનાએ જને મળાને છેદ્યું કેવાઈનું શીખ,
 ગણુગટતી તો બેણે ફીધી, જમાટયા જગાદીશ
 એવ રચ્યો છે જરારે પ્રભુ હવે પારાળું કરે।
 નાથ કદે મારી નંદરે લાવો, પુત્ર તમારો છે બેદ.
 સુરતકની તમને માયા લાગ્યા છે, એમ અણીનાચો કઢે
 તમે છો નરને નારાર જુનો અન વાત વચ્ચારારે.
 ખાંડળું આડો સુણેશી હુસો, કોરા પાલવ ચેર,
 અંગોમાં રામે અંજળું આંજો, મનમાં ન આણો મહેર
 તમે છો સાચા સતીરે એમ કોણ્યા જુના જર્તિ,

અસતક કથ ખાંડભીમાં ખાંડ પિતાને બળી માથ
આપોમાં તમને આંસુ ન આવે, હરએ ટાવરડાં ગાય,
લોનનીઓ તો લાવશું કીધાર, પીંસીને આગળ હીથાં
સંલ્યનાહી તથી સાચાં સત્તી, સત્ય. અમારે છે એક,
દાંડીયાનું આપે જાણતાં નથી, એવું અવિનાશી કણ.
તમે છો નરને જારો, જુઓ મન વાત વીચારો.
અગામશાના મનમાં ચીની બીજુ ન મળે થાજી,
બાગવાન આહીંથી જુખયા જાય તો નિયે ખુદ્દો કાજ.
ખાંડગીએ તો સાંતની કદીએ, નીકર વણું મારો મરાએ,
અગામશા કંદે પુર્વ કરનાં પ્રાણ્યાં અમારાં ખાંડ,
શુલ્ક કુલાએ ગોતરો મારી, મેરલા માને ખાંડ.
કુંગરોયે હવ લગાડ્યો, તો તો મારો એવ બાગાડ્યો;
ચંબાવતી કંડે પાંચ મહીનાંનું મારે છે એઠાધાન,
દાંડાંયા સ્વામી જાવે, અમારે તમ સંસું કાંદ.
ધણ્યો નં તો તમને ધાર્યોર, તમે મારો એવ કુધાર્યો.
ચંબાવતીએ જરી દીધી, પાણી મારી રેટ માંડા,
અસાનક નાંડા ઉઠીને, બહુનામીએ જાલી બાંદ્ય.
જાંદી છે • ૨૩ તમારી, માગો કંઢ દૈવમાસારો,
કુલધયાને સજુવન કીદો, જઠો રમે છે ણઠાર,
પદ્ધી સતી બ્રોદ્યાં વિચારી, જુહર દેણે અછી તમારી;

અવુતો અણુતો આંધો ડેલધ્યો, લાગ્યો હરિને પાંથ;
માતાએ માતીડે વધાંધો, હુકે હરખ ન માથ.
દાનારે તો હર્ષન હીધારે, હદાવ્યો વાળેથા લીધા,
શામાંધાંધા ચેઠ અંભાવતીએ એઉં ધરાવેલું નામ;
લાણુ પ્રતાપે લગે રાજનાસ, તેને તરછોડીએ કેમ.
મોહનજુ મળાવાને માટેરે, જાપું છે વૈકુંઠની વાડ.

કાચભો કાચભીનું ભુજન

કાચભો અને કાચભી, એ તો હતા હુંડરીનાં હસ,
હરશાન કાંણુ બારણુ અંધાં રાખીને રિસ્વાસ,
આવતાં નજરે ભાઈયાં, આલીને બાંધી માથો;
કળકળમાં હું કાચભીને લુંડી, રામદધયાની રીત છે રૂઢિ
કાચભો ક્રેદે છે કાચભીને લુંડી હું ધારણ રાખ ખીર,
અંપણુને ઉગાયે વલો જુગત કાદવ વીર.
ચિંતા મેદી ચરણુ આવે, મારવા નહિ હે આવે રે
વારે વારે તુંને વારતી કથ મારું ન માન્યું કેળુ.
કોણુ અંધો, કોણુ રાખશે તમે નીચાં શું ઢાયો નેણુ
પ્રભુ તારેં નાચીયો પ્રભુ માથે આવી મોત નીશાની,
અખણાને ધોખાર ન આવે, કરે કોઈ ઉપાય,
કીધું ન માને કોઈનું ગાણું પોતાનું ગાય.
ઓવી વિશ્વાસની વાળી પ્રથમ પહેલી મત છે પાની ૪

वर्षी कडे क्यां जयो तारे राखु वाले राम,
 शु गया पली पहेचसे शु करे तारे राम;
 रा राहु मती मुजाती तुळ्या पली जाहुं ताली ५
 कुमल गणु लोकमां भार तारे विश्वास,
 १४५ पडे र्यारे आवले भारा आतमा लोखार
 नामाणनी वात छे उद्धी आजे अपाना ली
 दारे काचली कडे काल उगारे तारे जारे रह्ये जगदीश
 १५२ हीवस्थी कुलगावीया, हमने ओही वीथीनीय;
 जुमांथी ने उगरीये पली अकार पर न लरीये ७
 एकती दायतो घेज भारी खीठ पर राखुं प्राण
 १६१ कर छे मारा नथनी जेतो भारे छे मुखने अला
 नहो भारे आवर्णे तारे आप्युने तारवा साझे ८
 गाचली कडे करतार न आँध्या अने आप्युं आँधी अंत
 करी नथा कोता दायतां तभी त शु नाईयो तर
 जेतो विश्वास छे तारे तेनो छितणार नथी भारे
 १७० वीकुलु भारी वारे चढ़ो शामल करले सदाय
 लाज लोपासे लोकमां पली लाल तोली वार
 करी भारी हांसी थाये प्रलु भारी पतीत जाशे १०
 रुद्रे केश००० ए करुया करी भोक्तव्या भेव भवार;
 आधारुमांथी उगारीया ओह्या काचनाने कीरत ११
 लोक्य कडे लाइसो जेने ग्रीष्मल तारसे तेने

અરીઓ ! કુખીયુગામાં કદેપણ મનુષોને પહેલો !
આથી વાધી બને હારીદનો નારો કરી સુખસંપત્તી આપણ
કામવૈજ્ઞાનિક અભ્યાસ ચમણકારી તાવીજ જેણું પડતું.

૨૧૧. ગ્રંથ વિષાન

આ સૂર્યનો પાઠ, સૂર્ય ઈવચ, મંગળનો પાઠ, ચંગળાની
શા, અધ્યનો પાઠ, અધ્યનો મંત્ર, અદૃષ્ટપતીનો પાઠ, અદૃષ્ટપતી
નામાચરણી, શુરેનો મંત્ર, શુક્રનો પાઠ, શુક્રનો સ્તોત્ર,
શનિનો પાઠ, શનિનો મંત્ર, રાહુનું પૂજન તથા હાન ને
કેદું પૂજન, સ્તોત્ર, પાઠ વિગેર નવે બહની સંપૂર્ણ
પૂજન પાઠ હાન, જ્યોતિર વિગેર આખ્યા છે.

* છતાં સૂર્ય આગ ચેસ્ટેજ આવે બાહ્ય આના. *

આ પુસ્તકમાંની હેડ વર્ષ ઇણણતા છે એનું અદ્દાર્પૂર્વક પાઠ
કરેવાથી ઘણીત ઇણણી આમી થઈ હેડ મનુષીમનું સીદું થાય
માત્ર પુસ્તક પણ પાસે રહેવાથી એં ચમણકારીની તાવીજના
ચરેજ સારો મનુષીને સર્વ સંકુદ્ધી મુક્ત કરી સૂખી શંખાચાત બનાવે

અને મહારિવના લક્ષે મારે બાહ્ય પડી ચુકી છે.

— : અખ્યાર કુંભી ને પુસ્તક મણતું હ નહિ હતું તે :

* સૌધ સોભવારની કુથા *

કુથા, મહારામ, પુણનો વીધી, આરતી, સત્તી સીમાંતીદુઃ
ખાખ્યાન વિગેર પુરૈપુરું સમજાયું છે, તથાન સહેલામાં સહેલો આપાનું
આ પુસ્તક છે; જ્યાં કીમત આગ પંચ આના. હેડ મહારિવનના
લક્ષે આ પુસ્તક રાખું હ જોઈએ,

શી હેરિદ્ર પુસ્તકાલય, ટાવર રોડ - સુરત.

